544

14

Горова за печать!

Възходящиятъ путь!

31 Недѣлно Утрино Слово.
26. МАЙ 1935 г. 5 ч с.
Изпрѣвъ

544

готова за печать!

ТРИТѢ ДУМИ.

ПИСМОТО.

ВЪЗХОДЯЩИЯТЪ ПЖТЬ.

30 Недѣлно Утрино Слово.
26.май 1935.г. 5.ч.с.Небето:ясно,чисто,свѣтло вече.Времето:топло,свѣжо.

Изгрѣвъ.

5.ч.с.

ВЪЗХОДЯЩИЯТЪ ПЪТЬ.

ТРИТЕ ДУМИ.

ПИСМОТО.

Кратко размишление. Отче нашъ. 91.псаломъ. Добрата молитва.

Три Думи има човѣкъ въ сърдцето му. Три думи има,които сж сжществени. На физическия свѣтъ е Доброто ядене, -доброто разбиране и-доброто служение.Не е въ многото ядене,и не е въ малкото ядене,но въ доброто ядене,да се смѣли храната,и да даде онзи най-хубавия материялъ.Може да яде човѣкъ и много може да яде;та що е воденицата,цѣлия день се трака,но се и разваля.Казвамъ,въ едно общество на вѣрующи,които мислятъ,че вѣрватъ въ Бога,и ако въ тѣхния животъ нѣма едно постояно ////////// подобрение, растене тамъ Божественията законъ не е единъ механически законъ.Запр.единъ човѣкъ се моли на Бога.Молитвата,това е подигане на сърдцето.Ако не можешъ да подигнешъ сърдцето си,ти не можешъ да се молишъ.Защото има християни,които казватъ,че човѣкъ трѣбва да се съсредоточи,да концентрира мисъльта си, концентриране на ума трѣбва,но тамъ вече трѣбва да подигнешъ ума си.Религиозниятъ човѣкъ трѣбва да подигне сърдцето си.И ако не може да подигне , всичко ще бжде напразно.И ако другиятъ не знае,какъ да съсредоточи ума си, да мисли,и тамъ съзнанието не е.Пъкъ и нѣкой пѣть и съ молитвата си може да създадемъ пакость.Ако човѣкъ не знае какъ да се моли.Ти ще се молишъ и ще очакмашъ,Господъ да ти даде нѣкакво благословение,и нѣма да дойде благословението.И ще се изложишъ на изкушение.

Казвамъ сега,Библията трѣбва да я четете.Тя е писана отъ хора и пророцитѣ сж били съ разни разбирания и разни вѣрвания.Не сж изложили вѣрно истината тъй,както ния я разбираме.И всѣки изложилъ отъ своето гледище. И е правъ.Но за времето си е правъ.

Та казвамъ сега,въ сегашнитѣ християни се явява единъ споръ.Нѣма какво да сеспоримъ върху въпроситѣ.Нѣкои ти доказватъ Истината съ споръ.Съ споръ Истината не се доказва.Което е вѣрно,и да се доказва,то си е вѣрно. Пъкъ,което не е вѣрно,и да го доказвашъ или да не доказвашъ,то само не е вѣрно.И да се доказватъ работитѣ не се изисква единъ дѣлъгъ процесъ логически.То е хубаво,туй,което наричатъ доказване,то е защита.Единъ адвокатъ, единиятъ ще доказва,сждията ще отсѣди,другиятъ е невежа,ще аргументиратъ отъ тукъ отъ тамъ,ще събиратъ дани;въ турското сждопроизводство,сждията вика онзи длъжникъ,който е даденъ подъ сждъ,и казва:ти на този имашъ ли да давашъ? -Имамъ. -Веднага плащай!Нищо повече.Въ сегашното сждопроизводство,

то е дълъгъ процесъ,ще отлагашъ дълото,за хиляда лева /може десеть години да се сядишъ и най-после може да не платишъ паритѣ и другиятъ може да пие една студена вода.Сега питамъ:ако нѣкой е далъ хиляда лева нѣкому,какво ще кпечели?Той ще ги даде съ 25% лихва.Питамъ :следъ като дадешъ по 25 на месеца какво ще ти придаде?Тия пари трѣбва да ги вложишъ,тѣ не се ядатъ.И паритѣ ежевременни важатъ достолкозъ,доколкото може си тѣхъ да си купишъ нѣщо за ядене.И най-после,може да си богатъ човѣкъ и съ паритѣ си ще умрешъ по-рано,понеже ще ядешъ храни ,които сж пълни съ пепелъ.И така щесе задръстишъ отъ склероза и дяволското мазане и ревматизъмъ,или изтощаване на нервната система.Ще направишъ консултъ,ще викашъ единъ,двама,трима десеть лѣкари,които ще направятъ консултъ,ще констатиратъ,че болестьта е склероза,че възрастьта е такава,.А то не е болестьта такава,то е нередовния животъ.И казватъ:остарѣлъ човѣкътъ.Кой е старъ?Отъ нашето становище всѣки единъ човѣкъ,който не знае,какъ да живѣе,остарѣва.

Сега,като ви говоря,у васъ съзнанието е раздвоено.Запримѣръ,нѣкой пѫть ние говоримъ едно,ама казватъ:какво ние подразбираме подъ това? Всѣкога говоримъ едно,а подразбираме друго.Знаци въ една права речь думитѣ на истината не трѣбва да иматъ двояко значение.Запримѣръ,ако вземемъ думитѣ:любовь е една,обичь е друго.Каква е разликата между обичьта и любовьта Това сж две думи,казваме:обичамъ ви е любя ви. Едно е сжщо ли означаватъ? Употрѣбяваме ги така ,а не е право.Обичьта е една,а обичьта любовьта е друго.А каква е потънката разлика между любовьта и обичьта?Може човѣкътъ криво да е употрѣбилъ едната дума вмѣсто другата.Въ дадения случай коя дума е по-хубаво да се употрѣби?Нѣма какво да го доказваме.Туй е вече въпрос на вашето съзнание,на вашата душа! ,на вашето разбиране.Употрѣблението на думитѣ е като яденето.Ще ти сложатъ и ти ще ядешъ само тия ястия,които на тебе сж приятни,които сж свойствени на твоя организъмъ,и нѣма да слушашъ никакви постороннии подбуждуния,че туй ястие е много хубаво сготвено.Хубаво е,но доброто готвене не ти подхожда на тебе.

Та казвамъ:при религиознитѣ работи,понеже се е говорило, говорило,нѣкои нѣща сж станали обикновени.Ама трѣбва да живѣемъ добре. Много банално е,да живѣемъ добре.Срѣщнешъ едного:да живѣемъ добре;срещнешъ другъ:да живѣемъ добре.А думата"животъ" малко се е промѣнила.Тази дума е много лоша.Въ самото начало била много лоша.Даживѣешъ значи да умирашъ,нищо повече.Всѣки единъ,който иска да живѣе,той и едновременно желае да умре.Туй ,което се ражда и умира.,туй,което умира,и се сж ражда.

Ние сега искаме да живѣеме.Искаме да живѣеме безъ да се раждаме.Какъ бихте разрешеле следната задача?На единъ царь на сина му казватъ,за да успѣе твоето царство,синътъ,който ще наследи твоя престолъ,трѣбва да обича една мома,която отъ майка не е раждана 3 мома,която баща не е прегръщала. Бащата се намира въ чудо,кжде ще намѣри мома,която майка не е раждаля и която баща не е прегръщала.Кажете ми сега,какъ ще разрешите въпроса.Вие сте дошли до тази дилема въ цѣлия християнски свѣтъ този въпросъ се разрешава.Вие разрешавате женидбата на царския синъ съ момата,която майка не е раждаля и баща не я прегръщалъ.Буквално може ли да обикнешъ такава една мома,която не се е раждала отъ майка?Буквално може ли да обичашъ една мома,която отъ майка не е раждана?Тя нѣма да ти говори,само ще я виждашъ красива ще бжде тя,всичко ще има,движения ще прави, но отъ нея никакви думи нѣма да чуешъ.Само така ще я гледашъ.Тя е момата не на самата реалность,това е едно отражение,което всѣки единъ отъ васъ само си мечтае,не че тя е за него.Тази мома не е родена отъ майка.

Ти си въображавашъ,че срещашъ единъ човѣкъ светия,който нѣма никаква погрѣшка и него майка не трѣбва да го е раждала.Но работата е, какъ ще го срещнешъ.Този човѣкъ ти не може да го срещнешъ и този човѣкъ нито е обикновенъ човѣкъ и ще се намѣришъ предъ едно чудо.Защото,когато ти се приближавашъ при него,той ще се отдалечава отъ него,и когато ти се отдалечавашъ отъ него,той ще се приближи притебе.Какво ще кажешъ тогава? Кагато ти го търсишъ,той си отива,пъкъ когато ти не искашъ да го търсишъ той се явява.Какво ще правишъ тогава?Задачата остава неразрешена.Та казвамъ, има нѣкои работи,които вие не може да си ги обясните.Сега това е само за разсхждение.Азъ искамъ да ви наведа само да се освободи съзнанието ви отъ раздвояване.често казваме:ние сме изостанали,остарѣли сме, насъ хората не ни обичатъ,насъ Господъ не ни обича.Забъркаркана работа съвсемъ.Туй е до съзнанието,туй е едно обикновено съзнание,едно обикновено мислене го наричамъ.И тогава търсимъ въ свѣта,кой е виноватъ.Ива единъ виноватъ въ свѣта и коь е него знаемъ.Вие досега не сте сресщнали още виновния човѣкъ.Пъкъ има и единъ праведенъ и него не сте срещнали.Може би сте го видѣли,може би сте го зърнали,но да сте го срещнали ,да сте при казвали са него?Вие не сте приказвали съ него.Онзи,който по схщество е добъръ и който по схщество е лошъ и него не сте видѣли.Какъ ще разберете?Ето какво азъ разбирамъ подъ думата срещна.Когато ти срещнешъ онзи,който по схщество е добъръ,той трѣбва да бжде готовъ при всичкитѣ времена, и при всичкитѣ условия да направи всичко заради васъ.А пъкъ когато

срещнете онзи,който по същество е лошъ ,той при всичкитѣ условия ще ти направи лошо.Отъ него ти не може да очакваш нито на единъ косъмъ нѣщо. Ти може да правишъ на него добро,той всѣкога ще ти направи ~~лоше~~ една пакость.То сж нѣща теоретически,може да се говори за тѣхъ,но азъ не мога да ви дамъ нѣкой примѣръ.Сега описватъ дявола,нѣкой пѫть вие сте го сънували.На сънь вие сте виждали и Христа и дявола.Но на въ действителность да е дошълъ Христосъ въ кѫщата ви? Да е дошълъ като баща като майка по ~~т~~ този начинъ не е идвалъ.

Сега тѣй като говоря ще кажете:тоzава на кого ще се молиме? Отъ толкова време ние го познаваме.Но хората търсятъ Христа по единъ начинъ,по който никога не може да го намѣрите.Христосъ имаше дванадесетъ души ученици и попита едного отъ ученицитѣ си:кого ме мислятъ тѣзи окржающитѣ че съмъ?Питатъ го,защото всички го очакватъ да дойде.-Едни казватъ,че си единъ отъ пророцитѣ-Еремия,други Исая,разни версии има за тебе.-Ама ти какво мислишъ?/затворете сега лампитѣ.-слънцето грѣе./Апостолъ Петъръ,който имаше едно право разбиране,казва:Ти си синъ на Бога живаго.Разбира Христа.Сега често се употрѣбява думата синъ на Бога. Хората не знаятъ,какво значи синъ на Бога живаго.Какво значи Христосъ и тази работа не я разбиратъ.Ива си едно вѫтрешно убеждение, а подъ това вѫтрешноразбиране-отношението на Христа къмъ Бога,какво нѣщо е,не го знаемъ.Христосъ му казва:Това плътъ и кръвь не сж ти го открили, но Отецъ мой.Но този Петъръ,който казва!че тиси синъ на Бога живаго,като дойде до едно изпитание,той се осъмни самъ въ своитѣ думи,той каза това и самъ се осъмни въ това свое разбиране,въ човѣшкото си разбиране.И онази слугиня като го попита,и казаха ти:и ти си единъ отъ ученицитѣ негови.Той каза:Не съмъ. -Да не би ти да си?Мязашъ на единъ отъ ученицитѣ му.-А не. Мязашъ и по говоръ и по всичко.А не,не го познавамъ,мене ме оставете настрани.И колко време трая?Нѣколко часа.И понеже Христосъ му предказа ~~б~~аза:Петре два възгледа имашъ,две убеждения,две истини имашъ ,ти служишъ на две убеждения,двойственъ си ти,ти и истината познавашъ и на човѣшкото естество служишъ.Като те поставятъ на нѣкои изпитание,ти три пѫти ти ще се отречешъ отъ мене,Азъ всичко може да стана,казва Петъръ,но да се отрека отъ тебе ,никога!Самъ азъ съмъ готовъ да си пожертвувамъ живота!И после следъ като се отрече три пѫти и Христосъ му презсказа това че преди да пропѣе пѣтелътъ три пѫти,ти щесе отречешъ три пѫти отъ мене. -А тази работа не може да бѫде.И като се отрече три пѫти,пакъ идва Божественото въ него,спомня си Петъръ,че Божественото е едно, а човѣшкото

друго.При човѣцкото ти се отричашъ,казвашъ,не го познавамъ този човѣкъ. А при Божественото ти си готовъ да се жертвуваш.Че всѣки день ставатъ тия разколебавания.Нѣкой пѫть си разколебавашъ,казвашъ:че азъ съмъ тръгналъ по този пѫть,виждамъ,че съмъ малко шашавъ.Хората си оправиха работитѣ,кѫщи ще си направиха,а азъ пасахъ магаретата на владиката.Единъ евангелски проповѣдникъ ми казваше,единъ отъ добритѣ евангелски проповѣдници ми казваше:когато хората си оправяха работитѣ,азъ пасѣхъ магаретата на владиката. Поѣзъ магаретата на владиката,разбира,че той ходилъ да проповѣдва.Казва: магарета пасохъ,проповѣдвахъ,а хората си уредиха работитѣ и много зле свѣрши той.

Та казвамъ сега, въ васъ може би да дойде този разплатъ,каква е разликата и вѣрующия и невѣрующия се трѣбва да умратъ;и вѣрующия и набожния се трѣбва да страдатъ;и вѣрующия и невѣрующия се ще минатъ предъ изпитание.Всичко туй може да стане.Може да мислите каквото и да е, но всичко ще го опитате това сега и като го опитате,ще го разберете,Нѣма да ви кажа;колко ще страдате.Азъ не зная,какво ще бѣде вашето изпитание. То е другъ въпросъ.И по добре е човѣкъ да не знае,кога ще умре.Но това ще дойде,ще умрешъ.Ще дойде единъ день;ще отслабнатъ краката ти. Азъ ако като седя една вечерь въ стаята си горе,чувамъ единъ тропотъ,ама какъвъ: Тропъ...тропъ....тъй,на разстояние едно отъ друго,тъй като нѣкой голѣмъ ейй,туй човѣшки стѫпки.Казвамъ:особенъ ходъ е този.Но виждамъ този,който тъй аристикратически ходи,анормално ходене е това,казвамъ: откѣде е дошелъ.Кавъ при часа презъ нощьта ходи,аристократъ,но боленъ човѣкътъ,съ тежки разбирания за живота,ходи нѣкѫде.Сега да оставимъ този въпросъ.Туй,което ви говоря знаешъ на какво мяза?Една мома,която е приготовляватъ да я женятъ,че само й правятъ прическитѣ,все я забавляватъ ,че ще се ожени,щецъвнешъ,ще те държатъ,че свѣкървата светица,свекърътъ,онзи момѣкъ като ангелъ,на рѫце ще те носятъ.Тя горката булка седи и мечтае, Щомъ се ожени,вижда,че свекървата светица не е ,свекърътъ светия не е и онзи,за когото се жени и той не е ангелъ.Ще стане ангелъ за бѫдаще,но сега още не е.За бѫдаще нѣкога.А казватъ:ти си ангелъ.Че съмъ кандидатъ за ангелъ,единъ день ще се изпитамъ и всички ще се изпитате.Конте сѫ ангели сѫ издържали изпитъ,но сета изпитъ несъмъ издържалъ.Като свърша университета,като донеса дипломъ,ще кажа:дипломъ имамъ,азъ съмъ ангелъ. Казва нѣкой:азъ съмъ добъръ човѣкъ.Де е диплома ти?Ама азъ съмъ вѣрующъ човѣкъ?Нѣмашъ ли диплома за ангелъ,не си.Така всѣки може да каже.Казвамъ туй е всѫпление.

Ще прочета сега 63 глава отъ Исая.Ще срещнете едно противоречие.Исая е единъ отъ добритѣ пророци на стария заветъ,най-дивниятъ пророкъ съ най-свѣтлитѣ разбирания.Той такъвъ християнинъ сега да го туришъ,има тъкмо това разбиране.Той какво прави./чете:Кой е този,който иде отъ Едомъ?.../Туй е сега,да го изтълкувашъ.

Сега въ празното време,когато нѣма какво да правя,презъ времето на почивката си,работѣхъ,писахъ нѣщо,което ще ви прочета.Едно писмо ви го нося на васъ да го имате.Азъ го поставямъ тъй:

ВЪЗХОДЯЩИЯТЪПЪТЬ.

Свѣтлината тича.

Въздухътъ пристъпя,водата се мѣсти,а почвата стои.Ч-Тя е отривиста речь.Какво разбирате подъ думата свѣтлина?То е Божественото въ човѣка.Въздухътъ пристъпя въ сравнение съ Божественото,въздухътъ пристъпя.То е духовното въ човѣка.Водата се мѣсти,то съ чувствата на човѣка.А почвата стои.Това е физическото.Ако ви чета така бързо тѣзи изречения,какво ще разберете вие.Практическа работа.Сега другото положение отъ отривистата речь.-Слънцето грѣе,въздухътъ вѣе,водата чисти,а земята чака семето да поникне.Свѣтлината озарява,тъмнината помрачава,въздухътъ разведрява,водата жаждата утолява,а твърдата почва тежестьта подържа.-Пакъ трѣбва да ги преведете тѣзи.

Слънцето на ранина сутринъ изгрѣва,на работа идва,по обѣдъ денътъ оповестява, на всички ястие дава, а вечерь залѣзва, на почивка отива ,утеха да дава, на отруденитѣ вѣра да вдъхва .-Пакъ трѣбва да го тълкувате.Това съ символи,това съ закони.-

Животътъ здравия радва,смъртьта болния угнетява,духътъ отрудения утешава,нему вѣра вдъхва да мисли за Единния,що у него живѣе. Той ще о време всичко въ добро да превѣпне,и смъртьта отъ пътя му ще премахне.

Познанието на добро и зло въ човѣка смъртьта въведе,да му е господарь докатъ постигне познанието на Единния истиненъ БОГЪ,въ Кого то животътъ е безъ ограничение,Той е единниятъ на вѣчната разумна Любовь отъ Когото въ началото Любовьта заблика,Единното Слово на всевѣчната Мъдрость,що всичко създаде и постави конецъ връзка съ необятната Истина, що всичко въ свѣтлина огради.

Постави тя свободата за мѣрило,Животътъ за награда и Свѣтлината за наслада,и повика духа на човѣка отдалеко, постави го да се учи въ този обширенъ свѣтъ,изправи го предъ себе си:Слушай му прогов вори тя,чако на Бога живаго,тебе ще дамъ всичко това,само да слушашъ:

Пази добре мѣрилото на свободата,наградата на живота и наслѫдата на свѣтлината.Но човѣкътъ на видимото не постави думитѣ въ сърцето си,леность го хвана,мѣрката на свѣбодата на земята остави,жажда за познанието на добро и зло въ пѫтя го намѣри,да тѣхъ той наградата на живота предаде, славата човѣшка го обхвана и безъ да мисли той наслѫдата на Свѣтлината на падари изпрати,слугиня да стане и него да храни/.-Сега заключението иде.

Прокобни стълпа думитѣ на Истината,робството на смѣртьта дойде и господарь на човѣка стана,накара го земята да рови,внесе то всички ограничения,свободата да гони.Изгуби човѣкъ силата си,дойде сиромашията,скърбь,страдание и мѫка въ живота внесе.Уплаши се човѣкътъ/ отъ страха,на лѣжата слуга стана,потъмнѣ умътъ на човѣка,понеже изгуби свѣтлината,и стана скитащецъ по земята.Той,младиятъ синъ на дивелината и плака той дълго време въ своето робство.Припомни си той думитѣ на Истината и разкая се за постѫпката си и пожела да се върне въ Любовьта.Чу тогава Той вѫтрешния гласъ на Истината въ него да говори.

Вземи мѣрката на свободата въ ржката си ,постави наградата на живота вѣнецъ на главата и тури наслѫдата на свѣтлината огърлица на думата си.Любовьта е любовь за свѣтлината на ума,Мѫдростьта емѫдрость за живота на душата,Истината е истина за свободата на духа.Това сѫ тритѣ начала,отъ които всичко произтича сѫ всичкия животъ,всичката свѣтлина всичката свобода.

Мѫдръ бѫди,на истината всѣкога вѣренъ остани!

Ето едно евангелие за васъ въ едно малко резюме.Но всичко туй трѣбва да се приложи да расте/то.Туй сега ще ви го дамъ да си го препишете днесъ следъ свършване на лекцията може да си го препише всѣки отъ васъ.

Та казвамъ:трѣбва сега новото.Отъ многото говорене нѣкой пѫт се забраквамъ.Тъй както сме сега слаби,нищо не може да направимъ.Свѣтътъ не е за болни хора.Домъ е за болнитѣ,смѣртьта ги угнетява ,а за здравия да ни радва живота.И тогава другото положение,духътъ утешава отруденитѣ. И човѣкъ трѣбва да се радва и трѣбва да се учи и трѣбва да работи.Ученето то е главното въ свѣта,Тогава три нѣща има,мѣрки сѫ това,но да се намѣри мѣрката.Наградата,която ви е дадена,то е диплома.И третото кое е?-Настала дата на свѣтлината.То е мисъльта,човѣшката мисъль,то е наслада,постоянно трѣбва да мислишъ.Нищо въ свѣта да не вършишъ безъ да мислишъ.Всѣки единъ моментъ човѣкъ трѣбва да има едва много тънка мисъль да се справи,

да обмисли работитѣ. Всѣко желание,което проникне,каквото дойде да се спр
вишъ да го обмислишъ и ако това е отъ Божественъ произходъ приеми го,ако
е отъ човѣшки произходъ поразсѫди го.И ако го намѣришъ за приемане,приеми
го,ако не ,остави го настрани.Та казвамъ сега,какво друго да употрѣбя.
Човѣкъ трѣбва да извоюва своята свобода.Запримѣръ ние казваме тѣй:трѣбва
да любя.Трѣбва.Онзи,който казва,че той никого не може да люби .Та докато
кажешъ,че трѣбва да любишъ,любовьта ще бѣга отъ тебе.Ама ти трѣбва да ме
обичашъ.Подъ думата ти трѣбва да ме обичашъ въ съзнанието се подразбира
едно недовѣрие.Недовѣрието вече е влѣзнало вхтре.Ама азъ трѣбва да обичамъ
Бога.Та и да не трѣбва ,става.Господь казалъ ли е за себе си,че трѣбва да
обича този човѣкъ.То значи,трѣбва да съмъ нѣкой чуждъ човѣкъ,трѣбва ли азъ
да говоря,че трѣбва да обичамъ ржката си.Азъ я обичамъ,понеже тя е едно
съ мене.Ако азъ кажа,че азъ трѣбва да обичамъ ржката си,значи че
ржката трѣбва да ми е чужда.Щомъ вие кажете,че трѣбва да обичате нѣщо,
то значи,туй нѣщо е съвсемъ отдѣлно отъ васъ,и ние трѣбва да го обичаме.
Значи,ние сте чужди на това.Сега вие тѣй си говорите и право е,но резултат
нѣма.И тогава понаблюдавайте се,поне себе си наблюдавайте.Единъ пѫть мене
сѫ ме питали,какъвъ е моя методъ.Азъ имамъ единъ много простъ методъ.Какъ
трѣбва да се познаватъ хората?Разни начини има.Нѣма много сложни начини
за познаване на човѣка.Азъ като искамъ да позная нѣкой човѣкъ,много сѫ
методитѣ./зъ взема и дамъ единъ много хубавъ хлѣбъ и му казвамъ:отрѣжи
си за себе си,колкото ти трѣбва,а другото го раздай на беднитѣ.Азъ седя и
го наблюдавамъ.Ако за себе си отрѣже едно гомѣмо парче ,а за другитѣ
даде по-малко,азъ зная вече ,какъвъ е човѣкътъ.Казвамъ:за себе си отрѣжи
колкото нужда имашъ ,а другото го дай на другитѣ;и го наблюзавамъ.Ако той
на себе си отреже повече,а на другитѣ по-малко.Ако да себе си отреже малко
парче,а на другитѣ по-голѣмо, така и вие гледайте на себе си,колко вземате
По нѣкой пѫть вие турете хлѣбъ предъ себе си,и направете опитъ,какъ делите
хлѣба. И като направятъ другитѣ хора една погрешка,вие режете на голѣми пар-
чета;а вие като направите една погрешка,тогава режете малки парчета.Като
направите една голѣма погрешка,вие се извинявате,че условията били тѣй.
Много хубаво,отлично е.Тѣй трѣбва да бѫде.А щомъ дойде до другитѣ,казвате:
а,той не може така. Сега,какво ще сѫдя другитѣ хора.Нима Господь ги е съз-
далъ,азъ да ги сѫдя?Какъ ще ги сѫдимъ. Има нѣща,за които ние не можемъ да
сѫдимъ човѣка.Влюбилъ се единъ въ нѣкого,какъ ще го сѫдишъ.Баща сѫди дъще-
ря си.Казва:какъ,ти съ твоя умъ,ти се влюби въ този будала?Че той на човѣк
не мяза.Той кѫща не може да гледа.Той още не може да си върже гащитѣ.Той
не знае да се облича.

Той не знае още да се изсекне,ууу.Сега азъ ви говоря за нѣща,които съмъ ги слушалъ.Не ги измислямъ, слушалъ съмъ баща тъй като говори.Оригиналъ е това.И цитирамъ въ точка каквото съмъ слушалъ.Дъщерята премига,мига,мига, и седи,нищо не говори.Азъ седя и мисля,казвамъ,бащата има едно понятие за момъка,момата има друго понятие;бащата има понятие,че момѣкътъ е дошълъ съ единъ разглобенъ автомобилъ,не става на огнище автомобила,а бащата не разглежда момъка,а автомобила.Казва:ни петъ пари не струва.Външнитѣ хора гледатъ съ какъвъ автомобилъ си облѣченъ,ако си хубаво облѣченъ.Ако си мако оплѣсканъ,недъгавъ човѣкъ си. А момата макаръ че е оплѣсканъ казва: вжтре,вжтре има нѣщо скжпоцѣно,душа има.Тѣ сж начини на разглеждане. И казвамъ,и бащата е правъ и момата е прова.А тя задържа,не разваля авторитета баща си;заради амторитета на бащата,казва:татко азъ не му гледамъ автомобила,а него самия,-той може да дойде и съ по-хубавъ автомобилъ.А бащата казва:какъвто му е автомобила,такъвъ е и той .Но бащата е забравилъ,че едно време и той е ималъ сжщата погрешка..Той е направилъ сжщата погрешка,която и дъщеря а прави.Но бащата понеже е остарѣлъ,мисли,че е поумнѣлъ.Казва,не бжди такава глупава,какъвто азъ бѣхъ едно време,че се оженихъ за майка ти. Той не го казва това,но косвено иска да и гокаже.Сега за мене туй не е ~~ис-~~ три цѣлна та точка.Въ нашия религиозенъ животъ,ти ще избирашъ едно вѣрую.За менъ момата е едно вѣрую,една прицѣлна точка за Бога,една истина е тя за Бога. Азъ не говоря за една свѣтска мома,Азъ говоря за момата,вече я вземамъ за Божество,вземамъ я за емблема.Срещашъ една мома,казвашъ,обикнахъ момата,красива е. Казватъ: -Че ти обичашъ ли моми? -Обичамъ,какъ не.Всичкитѣ моми не мога да обичамъ,но намѣрихъ една мома.Е,какво ще кажете сега,колко души ще ме разбератъ?Той ще си поклати главата,ще каже,дошълъ ли е той до мамата,и той ще закжса като насъ.И прави сж тия хора.Ако азъ за момата иматъ такова схващане както ти,и направя като него,и азъ ще закжсамъ .И тѣ сж прави, Азъ нѣмамъ никакво съмнение въ туй.Ако азъ имамъ тѣхното разбиране,сжщиятъ законъ е,не може да имамъ друго заключение.Но ако азъ подъ -момата,разбирамъ онази Божествената Истина,- дѣвата,тогава тази мома ще внесе въ мене ще произведе цѣлъ превратъ въ моя животъ.Азъ ще се измѣня и който ме срѣщи ще каже:има нѣщо въ този човѣкъ нѣщо идейно,тази любовь се дължи на тази мома.Туй е истината вжтре въ менъ.

Сега вие седите,въ природата има три начина,по които се посрѣщат хората.Три начина има. Азъ ви говоря за единия начинъ.И като срѣщне единъ човѣкъ,мисля по кой начинъ да му създамъ едно добро,въ което той да се не спжне.

Природата има единъ начинъ,като те срещне,тя те разгледа,като те разглеж да три идеи изпъкватъ.Нѣкой пжть разглеждашъ,казвашъ,може да ямъ,Сега какво има нѣкой дърво.Може да има дърво.Природата тя не мисли да те бие туй го е оставила настрана,мисли по какавъ начинъ да ти даде най-голѣмото добро,да не те спъне въ туй добро.Докато тя разрешава може да създавешъ въ ума си разни теории и разни безспокойства и тун.Та азъ ви представямъ навасъ туй последното.Сега на васъ искамъ да ви направя едно добро,ама вие це ме разберете криво.Не,азъ искамъ да ви направя едно добро,но се чудя по коь начинъ да ви го направя.И ще ви разправя сега.-Дави се дъщерята на единъ аристократъ,контъ или графъ.Минава единъ младъ обикновенъ чжвѣкъ,изважда я и тя като идва на себе си,хваща го за ржката и казва:моля ти се .А той е единъ отъ смахнатитѣ.Тя казва,че какъ така.-Ако не бѣхъ смахнатъ,щѣхъ ли да те извадя,ние такива бѣли правимъ.Ходимъ въ свѣта, че такива като се давятъ да ги вадимъ.Ходимъ дето не ни е работата да се месимъ да чуждитѣ работи.А тя иска за днае,Пита:ти отъ кои си?-Отъ смахнатитѣ съмъ.Смахнатитѣ хора сж въ свѣта,които провятъ добро.Всѣки единъ човѣкъ,който прави добро ,който обича,който иска да изпълни в лята Божия се е смахнатъ,нищо повече.А онѣзи високо благороднитѣ,светитѣ въ свѣта непорочнитѣ,безгрѣшнитѣ,тѣ разсжждаватъ,дали е времето дошло,дали карамата е дошла да я извадятъ !или да не я извадятъ.Идокато той се реши да я извади,тя се удави.И най-после като се удави ,казва:сждбата е такава. Сега азъ не мисля така.За мене въпросътъ е решенъ,дали да ви извадя, или не.Сега не е въпросъ за изваждане.Та съмъ ви извадилъ сега.То е другъ въпросъ.Остава сега да ви направя едно добро и се чудя по кой начинъ да ви го направя,да не ви създамъ една бела.Защото ако ви създамъ една бела, виноватъ съмъ азъ.Казвамъ:азъ човѣкътъ трѣбва да ви направя едно добро, защото да не ви създамъ една бела.Че въпросътъ е,какъ сега да направя това.Много мжчна работа е тази.Най-мжчната работа е да направишъ едно добро.Лесно се говори,прави добро,но да направишъ едно добро и да не спънешъ човѣкъ,много мжчно е.Азъ не съмъ срещалъ по-мжчна работа отъ това. Защото и да направишъ добро следъ време човѣкътъ ще ти каже:азъ не ти искамъ доброто,не искамъ нищо.Че азъ мога да ви кажа сега:Обичайте Бога! Но каква е задната ми мисъль,кажете ми.Казвамъ ви :обичайте Бога,бждете д добри.Туй е едно добро.Просто може да имамъ своитѣ интереси.Казвамъ човѣк трѣбва да бжде добъръ защо?Заради мене.Искамъ той да стане добъръ,заради мои интереси.Азъ съмъ единъ студентъ въ университета,искамъ професорътъ

да бъде добър,да не ме скъса.Пък ако имам единъ другъ противникъ студентъ,него пък искамъ даго скъса професорътъ.Хайде,нѣма да искамъ туй. Казвамъ сега:когато азъ писахъ това писмо ,най-първо писахъ туй за истината ,че повикала човѣка ,после турихъ думата"ако"ме слушашъ,после изхвърлихъ "ако".Казва тамъ:изправи го предъ себе си.Слушай му каза.А тамъ бѣхъ турилъ,ако ме слушашъ.Думата ако,ако се обичаме.А е една буква,която означава бреме.К е една друга неуравновесена,опасна буква е.Най-първо се пише една отвесна линика и после имате двата крака турени,тъ сж действуващи сили.Всѣкага тази стѣна може да се прекатури.Кой ви каза туй?Кой е той?Колко ще ми дадешъ?Кой ви каза това?Кога стана?Все имаме ѳК,К, Нѣма равновесие тамъ.И то е се К-то въ този смисълъ.На балгарски така е.Тази философия на ѳК-то въобще на всичкитѣ езици въ слога тази буква азъ я наричам неустойчива.И въ ума си ако държите тази буква тия вибрации произвеждатъ сждато.Една буква,която азъ наричамъ неустойчива.И въ ума си тази буква не трѣбва да бъди тъй неустойчива.Ти мислишъ да направишъ едно добро, а мислишъ дали да направишъ доброто или не.Азъ може да самъ старъ човѣкъ, толкова години съмъ изучавалъ библията.На мене единъ евангелистъ ми казва азъ разбирамъ писанията по-добре отъ тебе.Цитира човѣкътъ като адвокатъ еди коя глава отъ Исая,еди кой пасажъ,знае стиховетѣ.Казвамъ:много добре много се радвамъ.Той казва:писанието много добре го зная.Азъ му казвамъ: вѣрвамъ,ами силата на писанието имашъ ли?Казвамъ му да отидемъ при единъ боленъ и цитирай тия стихове на болния ,давидимъ дали ще оздравѣе.Че какъ тъй.Той е боленъ,трѣбва лѣкарь да дойде.-Цитирай стиховетѣ,кажи на болния единъ стихъ и той трѣбва да оздравѣе.А той не се решава.Казвамъ:ако азъ положа на болния ржката си,този боленъ ще оздравѣе.-Какъ може това? Да цитирашъ стихове,то е хубаво,отлично е,то вдъхновение.Той трѣбва да вземе втората стъпка.Вие знаете много работи като този евангелистъ.Ще дойде,каже единъ стихъ.Тукъ преди нѣколко деня дошелъ единъ,изпратили го отъ Думенъ,боленъ отъ сънната болесть,отъ шесть години той трепери.Изпратили го и му казалъ единъ братъ:ти като идешъ при учителя,той може изведнѣжъ да те излѣкува.Препорчалъ ме.Той самъ не вѣрва въ това.Този ,който му е препорчалъ да дойде при мене,самъ не вѣрва,че азъ може да го направя и болниятъ казва:той ми казаче изведнажъ може да ме излѣкувашъ.Казвам му:изведнѣжъ може да те излѣкувамъ,но трѣбва да насишъ такава голѣма торба съ злато,а безъ тази торба азъ не мога.Но понеже ти не носишъ никакво злато,азъ имамъ другъ методъ,понеже не носишъ такава торба,за да стане у тебе едно малко подобрение,една година и полонина трѣбва да следвашъ моитѣ

наставления и ще дойде едно малко подобрение.-Казва:ама защо не изведнъж
-торбата. - Ама азъ ще остана презъ цѣлъ животъ да тѣ слушамъ.Викамъ/бра-
та/ Ради,казвамъ,я го заведи,дайте му една мотика.Обаче го виждамъ,следъ
като покопа тамъ,дойде до убѣждението,той иска цѣлъ животъ да ме слуша,
а следъ като покопа,казва:ще изпълня твоитѣ наставления.При менъ дойде,
другитѣ нѣща сх по-хубави.Азъ искамъ да му обърна вниманието,тази торба на-
мене не ми трѣбва.Сега ще кажатъ и менъ ми трѣбватъ пари.Защо не.Да доне
се и той паритѣ,да даде нѣщо отъ себе си.Той иска да ме рекламира,че азъ
мога да лекувамъ хората.Че какво ми коствува ,нѣкой си направилъ хиляд
20,30 хилядн борчъ,,и иска азъ да му плащамъ дълговетѣ.Нека си плаща дъл-
говетѣ той.То е другъ въпросъ,ако той се откаже,да не ходи да пиянствува
То е разбиране,но ако ми каже,че азъ съмъ много добъръ,после да го лѣкува
,после пакъ да отиде да пие,пакъ азъ му да плащамъ.Вие сте за тия работи добри.
Други кандидати има,които могатъ да бѫдатъ добри,но азъ не съмъ отъ
тѣхъ.Една слабость имамъ,не съмъ отъ тѣхъ.Другъ може да ме замѣсти,тѣ сх
по-силни.Азъ зная много кандидати има.Азъ съмъ срѣщалъ много моми,които
се влюбили въ единъ пияница,направитѣ борчъ 20,30 хиляди,момата може да г
ги плаща.Азъ туй не мога да направя.Азъ съмъ виждалъ баци,които ходатъ,
плащатъ на сина си.Азъ не мога да направя това.И знаете ли защо? /зъ съм
единъ чиновникъ въ банката,не мога да дамъ никому пари,ако той нѣма запис
Нѣкой казва,ти разполагашъ съ срѣдства,плати.-Не мога.Този з писъ е за
него,ще го осребра,и ще го внеса въ книгата. Какъ тъй?Че този капиталъ е
чуждѣ,не мога да разполагамъ азъ съ този капиталъ. Та искамъ на васъ,акс
сте банкови чиновници ще постѫпите като тѣхъ,тъй изправни ще бѫдете.Пъкъ
ако имате свои пари,не сте чиновници,друго де може да направите.Но умни
трѣбва да бѫдете,не чуждото да вземате,и да го разпилявате.,и после да се
намѣрите въ чудо.Но Божественото,което насъ ни е дадено. Казано е :Даромъ
сте взѣли,даромъ давайте..Но не безразборно,даромъ.Въ Христовото разби-
ране даромъ,всѣки чо ѣкъ,когото обичашъ,даромъ ще му дадешъ.Нищо повече!
Но ако ти нѣмашъ Любовь,защото даромъ се дава само на този,когото обичашъ
А щомъ не го обичашъ,той си има своя книга,дадешъ и пишешъ.

Въ свѣта любовь не се прави безъ любовь.Азъ тъй разбирамъ.То е
правото.И само като обичашъ,имашъ съзнанието за Любовьта,но въ цѣлото си
естество и въ твоето съзнание,и въ подсъзнанието,свѣрхсъзнанието Любовьта
действува.Тогава ти си готовъ да направишъ доброто безъ никакви уговорк
Онзи,който обича,законѣтъ е сѫщиятъ.Нѣма различие.Тогава казвамъ,сега сте
дошли като цитирате:-даромъ сте взѣли,даромъ давайте.Ще попитате най-пър
во този човѣкъ обичашъ ли го или не?Защото ако не го обичате, и щомъ му

направишъ едно добро,веднага въ банката ще дойдатъ,туй,което сидалъ,ще те
застават да плащате.И ще платишъ пакъ отново.Понеже сте злоупотрѣбили за
свои частни сдѣлки,взели сте паритѣ.И веднага ще ви уволнатъ отъ тамъ,ще
ви държатъ отговорни.

Казвамъ сега,практичното е следующето. Въ заключението,мѣрка
трѣбва да имате.Подъ думата мѣрка,награда,наслада въ живота,тѣ сж тритѣ
нѣща,които трѣбва да имате предъ видъ.За всѣко нѣщо,което ще направишъ ,
трѣбва да имашъ МѢРКА. Безъ мѣрка не давай.Въ ржката ти трѣбва да бѫде
тази мѣрка. А НАГРАДАТА на живота,ти този животъ,който го имашъ,вѣнецъ тр
трѣбва да ти бѫде.Ти трѣбва да го цѣнишъ! Наградата,животътъ трѣбва да цѣ-
нишъ.Ако ти не можешъ да цѣнишъ онзи животъ,който Богъ ти е далъ на тебе,
той не е вѣнецъ наглвата ти.Ти не разбирашъ тогава. И ако знанието,свѣтли-
ната,която е въ тебе вжтре ,не е наслада заради тебе,ти не можешъ да вървишъ по
пжтя. За туй трѣбва да имате една мѣрка,съ която да отмѣрите нѣщата. И да
бѫдете абсолютни справедливи,не въ обикновения смисълъ,но вжтрешно справедливи трѣбва да
бѫдете.И нѣкой пжть като кажешъ нѣкоя дума,така,малко не хармонична,защото
има едно правило.Нѣкой пжть думитѣ отъ вънка,даже хората не могатъ да раз-
бератъ,че е тѣй,но отъ вжтре,въ себе си ти го знаешъ.Отъ вънка думитѣ може
да сж казани толкова деликатни,но той като е говорилъ,той самъ се сжди,
казва:азъ говорѣхъ малко грубичко.Той даже самъ не езабелѣзалъ това.Той
казва,че не е говорилъ както трѣбва.Знаи,като говоря,азъ зная,че гласътъ
ми е билъ малко неправиленъ.Ето азъ какво разбирамъ.Че като излѣзна предъ
единъ мой професоръ,който ме е училъ мене,да взема тоноветѣ вѣрно,правилно
че всѣка една погрешка,която направя,не може отъ неговото ухо да скрия,
той веднага ще схване погрешкитѣ. Та,като излѣзна тамъ,да пѣя съ онази уве-
реность,че пѣя точно тѣй,както той иска.Че като излѣзна да говоря предъ
свѣта,да зная,че Богъ ме наблюдава,какво правя азъ.И въ говоръ и въ моитѣ
мисли,и въ постжпкитѣ си,искамъ мѣрката ми да е правилна. И като живѣя,да
бѫде една награда;и после знанието,което имамъ,да ми е една наслада.

Казвамъ,тия три нѣща ги пазете,защото,ако друго яче,вие ще
ако нѣмате тия правила,вие де бѫдете тѣй обикновени,,вие нѣма нищо да
може да получите.Пъкъ вие искате да сполучите нѣщо.Вие като влѣзнете въ
духовния свѣтъ,питамъ ви,на какво се осланяте вие,като умрете,ще идете въ
предъ райскитѣ врата? На какво се осланяте?Кажете ми.Най-първо ще знаешъ
какъ да похлопашъ на тази врата.И ако не знаешъ, ще тепрататъ на земята.
Та,най-първо ще знаешъ,какъ да похлопашъ.Какъ хлопатъ сега на земята ония
които ви познаватъ?Като дойде,тури си пръститѣ и похлопа леко на вратата.

Даже духоветь,които излизать отъ невидимия свѣтъ си даватъ тия знакове,туратъ си пръститѣ и похлопа на вратата на вашия умъ,на вашето ~~сърдце~~ съзнание.И отъ това хлопане зависи цѣрото ваше бъдеще.Дойде единъ човѣкъ,вие ако не знаете,какъ да похлопате.

Сега искамъ тъй да не сте напрѣгнати,но понеже ка захъ,че искамъ да ви направя едно добро,и не зная,какъ да го направя.и още виждамъ че сте раздвоени въ погледа,казвате:опитва ни Учителя.Седите и казвате:Той нѣма да ни даде нищо,ама все ни залъгва Той. Не съмъ намѣрилъ още единъ начинъ,но дори та сложна задача съставрява тя.Сега представете си,че иде една сестра,искамъ да и направя едно добро.Но нѣколко косъма има тъй паднали на устата и.Тия косъма бѣркатъ,на лицето и сж паднали надолу.Всичкото е,какъ да кажа,че тия нѣколко косъма,които сж паднали?Азъ ще направя едно прегрешение.Споредъ мене,седя,и тя очаква да и направя едно добро.Но тия тритѣ косъма,които висатъ презъ средата на лицето спиратъ всичката работа.Да и кажа,че тия косъма сж паднали,какво ще стане? Да и дойде на умъ,тя да каже,че тия косъма малко сж паднали? А тя ни най-малко не подозира това.И тя седи и очаква нѣщо отъ мене.А тия косъма седатъ,паднали сж.

Представете си,че иде единъ братъ,и той очаква да му направя едно добро.Но има две гурели на очитѣ.Да му кажа,че гурелитѣ ти седатъ на очитѣ? Ще направя едно престжпление.Не е Божествено.За мене не е решение.Какво да му кажа сега?Ако той самъ извади кърпата си,и се избърше,хубаво.Но ако не се изчисти? Азъ какво да кажа?Седа и се чудя,какво да кажа? Да му кажа за гурелитѣ,не мога. Какъ сега?И азъ седа,и какво ще му кажа? Азъ го гледамъ тъй; после,ще дойде нѣкой споредъ правилото,разкопчано му е палтото.А то трѣбва да е закопчано.Да му кажа,че е разкопчано,споредъ менъ то е едно прегрешение.И той очаква отъ мене.Седа и размишлявамъ.Той се чуди,пакъ азъ не мога да му кажа,че трѣбва да си закопчае палтото.Прегрешение е.И после, да допуснемъ,че той дойде при мене,има друго вѣрую,но азъ не му казвамъ нищо.Ако го питамъ,въ какво вѣрвашъ,или,-вѣрвашъ ли ти въ Бога?Споредъ мене пакъ е прегрешение.Той самъ трѣбва да дойде до това. Срещнешъ единъ човѣкъ все трѣбва да му кажешъ нѣщо.

Та е много трудна тази задача.Срещна този човѣкъ;Сега намислилъ съмъ,нѣкой пжть мисля тъй: -тритѣ косъма,които висатъ предъ лицето намислихъ,какъ да ги дигна.Но не е разрешена задачата. Мисля тъй,да се помоля,да дойде вѣтъръ,да ги дигне космитѣ отъ лицето.Но има и нѣщо друго. Вѣтърътъ на едни ще вдигне космитѣ,тъй,хубаво,но на други,ще ги снеме. Кега искамъ давм кажа,когато нѣма въ насъ едно вжтрешно разбиране,заприм.

ако азъ седа като проповѣдникъ,и мисля,че съмъ изпратенъ,да ви проповѣдвам и вие трѣбва да ме слушате.То е криво разбиране.Споредъ мене.Не е въпросъ да ви проповѣдвамъ,и не е въпросъ вие да ме слушате.Въпросътъ е въ даденъ случай, - АЗЪ ТРѢБВА ДА НАПРАВЯ ЕДНО ДОБРО! И вие да го приемете.Така че туй добро да не ви направи едно зло за бѫдеще.Тъй.За менъ е единъ голѣмъ опитъ.Защото моята погрешка кѫде седи?Вие ще кажете:защо не ми каза тази работа? Какъ? Че азъ лесно мога да ви кажа:обичайте Бога!Но това е половината лъжа.Това -обичайте Бога,азъ трѣбва да ви покажа,какъ трѣбва да Го обичате.Да дойдете съ мене,да видите добре,да ви кажа;да ви покажа единъ образецъ.По нѣкой пѫть мога да кажа:рисувайте!Трѣбва да ви нарисувамъ нѣщо Ама свирете.Трѣбва да ви покажа това. -Ама учете.Трѣбва да ви покажа това. Въ всичко трѣбва да ви покажа единъ образецъ.И отъ този образецъ,азъ да съмъ доволенъ.Защото,ако ви покажа единъ образецъ и после,вие може да кажете:изгубихме си времето.Трѣбва да ви покажа единъ моделъ,отъ който и вие да сте доволни.Сега це помислите,на които трите косъма тъй сѫ паднали,да му дадете сведения,какъ да се дигнатъ тия косма.И азъ ще помисля.Сега желая и вие да ми дадете сведение,по кой начинъ може да се махнатъ тия трите косъма отъ лицето?Трита косъма отъ лицето по кой начинъ могатъ да се махнатъ?Ако ще може да разрешите това,азъ много ще ви благодаря.Тъзи трите косъма,които сѫ на лицето,тѣ задържатъ всичко.Намерете сега единъ начи Азъ мисля,и съмъ дошълъ.Пъкъ мисля тази работа,та гледайте и вие да мислите,дано измислимъ нѣщо.И вие и азъ да измислимъ нѣщо.Че да дойде доброто!Защото друго яче,ако не дойде доброто? На тия трита косъма трѣбва да имъ намерите работа! Много взискателни сѫ тия косъма.Тѣ искатъ много висока цѣна.Ще му дадешъ извѣстна служба.-Не е доволенъ той.Ще сѫгрешишъ тогава.Като дадешъ службата на единъ косъмъ,той трѣбва да е доволенъ.Защото не е само да дигнешъ този косъмъ.Той е живъ.Че и той да е доволенъ.Защото можешъ да го дигнешъ само така,и той пакъ ще падне.Като го дигнешъ този косъмъ,,той не е доволенъ отъ мене.Недоволенъ е,че не съмъ го турилъ дето трѣбва.

Хайде,ще ви кажа,кои сѫ тритѣ косъма. Тритѣ косъма на лицето на човѣка,това е човѣшката воля,човѣшкото сърдце,и човѣшкиятъ умъ./У. показва на лицето си отпредъ,какъ висатъ тѣзи три косъма/. Свободни сѫ тѣ Изисква се умение,човѣкъ трѣбва да бѫде много уменъ,много добъръ,много мѫдъръ.Туй се изисква.Единъ човѣкъ да държи тази философия на живота,едно друго разбиране вече.Та,по този начинъ е много мѫчно.Много мѫчно е да постѫпишъ така,за да не наранимъ човѣшката воля;много мѫчно е нѣкой пѫть да постѫпишъ така,че да и наранимъ човѣшкото сърдце;и нѣкой пѫть да не

убидимъ човѣшкия умъ.Да можемъ да кажемъ,че сме справедливи,но трѣбва да бждемъ много внимателни,да не наранимъ човѣшката воля,може да наранишъ човѣшкото сърдце,и любовьта е съ него. Сега Любовьта е единъ законъ,но трѣбва да знаешъ,какѣ да приложишъ твоята воля,за да не наранишъ човѣшката воля,човѣшкото сърдце и умъ,да се развиватъ правилно. Та като говоря за човѣшката воля,разбирамъ тази воля,която да не наранява твоето сърдце; Като говоря за човѣшката любовь,разбирамъ имамъ предъ видъ,азъ разбирамъ за тази любовь,която да не наранява човѣшкото сърдце. Така разбирамъ три тѣ косъма,които сж на лицето.Ще ви оставя сега тази мисъль,да мислите.

Сега,онова,което съмъ писалъ,ще вигостави дамъ,да го препишете Ще мислите върху тази задача,тя може да се разреши.Азъ за себе си смъ я разрешилъ.Но за другитѣ хора не мага да я разреша.Значи,какъ става,не мога да кажа никому отъ васъ,какъ.Ако кажа,ще ви направя една пакостъ.За себе си азъ съмъ я решилъ,нона васъ не мога да кажа нищо. Вие сега ще ми кажете,защо да не мога да го кажа?Не мога.И вие сте прави.Все погрешка става,не мога да ви кажа. За менъ е тъй невъзможно да ви кажа,азъ ще ви кажа какъ?Ако азъ ви тура въ вадата,и да ви кажа:я,ми кажете,че ме обичате,въ водата вжтре.Азъ ще ви тура долу на половинъ метъръ,и ще кажа:я,ми кажи,че ме обичашъ.Ама тъй,че да разбера азъ отъ нея.Ти докато ми кажешъ,че ме обичашъ,ще съжелявашъ после.По-добре да мълчишъ.И ще се намеришъ въ сжщото положение. Законътъ е вѣренъ.Мога да ти кажа това,ако излѣзна надъ водата.То е другъ въпросъ тогава.А въ вадата при тия условия,трѣбва да мълча като рибитѣ.И рибитѣ затова мълчатъ.И рибитѣ не сж разрешили този важенъ въпросъ.-Какъ да премахнатъ тия трита косъма отъ лицето на човѣка?

Сега туй е моето добро пожелание! То ДОБРОТО ще дойде! Но гледайте сега.

6.30.ч.с.

на поляната упражненията.